

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง สมรรถนะทางภาษาอังกฤษของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำมาเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. สมรรถนะทางภาษาอังกฤษ
2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
3. การสื่อสารทางภาษาแบบทักษะสัมพันธ์
4. การวัดและประเมินความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษทางเชาว์ปัญญาในการแสดงออกด้านความรู้สมรรถนะทางภาษา (maximal ability)
5. การวัดและประเมินด้านการกระทำปกติที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ (typical performance) ในบริบททางการศึกษา
6. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
7. งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะทางภาษาอังกฤษ
  - 7.1 งานวิจัยภายในประเทศ
  - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. สมรรถนะทางภาษาอังกฤษ

อัจฉรา วงศ์ โสธร (2544, น. 87-88) อ้างอิงจากโมเดลสมรรถนะทางภาษาของ Bachman and Palmer (1996) กล่าวว่า สมรรถนะทางภาษาเป็นคำกว้างซึ่งรวมถึงภาษาหรือไวยากรณ์ ความสามารถวาทกรรม ความสามารถใช้ภาษาให้สอดคล้องกับสังคมวัฒนธรรม ความสามารถในการใช้ข้อความทั้งที่เป็นระบบเสียงและระบบตัวอักษร ความสามารถในการใช้ความรู้ที่จะตีความ และใช้ภาษาที่มีความหมายที่เหมาะสมกับสถานการณ์ สมรรถนะทางภาษามีการพัฒนาที่ดีที่สุด บริบทของกิจกรรมการเรียนรู้หรือในการปฏิบัติงานที่มีการใช้ภาษาจริง สมรรถนะทางภาษาจะระบุการใช้งาน (function) ของภาษาอย่างเป็นรูปธรรม อัจฉรา วงศ์โสธร (2546, น. 328-329) อ้างอิงจาก Hymes (1972) ให้นิยามสมรรถนะทางภาษาว่าหมายถึงความสามารถทางภาษา การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของภาษาได้แก่ระบบเสียง ศัพท์และไวยากรณ์ รวมถึงความเข้าใจสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Pragmatic competence)

ส่วนประกอบต่างๆของสมรรถนะทางภาษาได้แก่การใช้ภาษาในการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ (Performance) เพื่อการสื่อสาร (Communicative competence) ที่มีการไหลเวียนของพัฒนาการการเรียนรู้

จากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง ความสามารถภาษาควรมีการพัฒนาผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นการใช้งานที่มีความหมายของภาษาและภาษาในบริบท งานที่จะได้รับเลือกตามความต้องการความสนใจและประสบการณ์ของนักศึกษา คำศัพท์โครงสร้างไวยากรณ์รูปแบบข้อความและแบบแผนของสังคมที่จำเป็นในการดำเนินงานของแต่ละคน ตลอดจน ความสามารถเชิงกลยุทธ์ที่นักศึกษาจะต้องเรียนรู้วิธีการที่จะชดเชยการด้อยความสามารถในการใช้ภาษา เช่นการใช้ภาษาสีหน้า ภาษาท่าทาง และการพูดคุยกัยคำถามเพื่อให้เกิดการสื่อสารให้เข้าใจ

บริบทสังคม เช่นนโยบายประเทศด้านภาษา ความจำเป็นต้องการของชุมชน ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร ประสิทธิภาพระบบการเรียนการสอนที่ใช้ ความสามารถของครู คุณภาพของสื่อการเรียนการสอน วิทยวิธีในการเรียนรู้ การวัดผล การพัฒนาด้านเจตคติ แรงจูงใจ มีผลต่อสมรรถนะทางการใช้ภาษา

การส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อศตวรรษที่ 21 เราจะช่วยเด็กไทยสู่เวทีโลก ด้วยการพัฒนาสมรรถนะทางภาษาอังกฤษมีองค์ประกอบต่อไปนี้:

- (1) การใส่ใจต่อรูปแบบภาษา
- (2) การตีความภาษาและการสื่อสารทางภาษา

การใช้ความรู้ความเข้าใจทางบริบทสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ปฏิบัตินิยม (Pragmatics) ของการใช้ภาษา ประกอบด้วย

- (1) ความสามารถด้านการสื่อความหมาย เพื่อการระบุบ่งชี้ เพื่อการจัดการ สั่งการ เพื่อการเรียนการสอนให้เกิดความรู้ และเพื่อการสร้างสรรค์
- (2) ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม ประกอบด้วยความละเอียดอ่อนต่อการแตกต่างทางการใช้ภาษาระหว่างกลุ่มชน
- (3) ความละเอียดอ่อนด้านระดับภาษา และทำเนียบภาษา
- (4) ความละเอียดอ่อนต่อการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ
- (5) ภาษาที่พาดพิงถึงวัฒนธรรม การเปรียบเทียบ และสำนวนภาษา

2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษได้ถูกกำหนดให้เป็นภาษาที่เป็นสำหรับเศรษฐกิจยุคโลกาภิวัตน์โดยรัฐบาลในประเทศต่างๆ ได้ทุ่มเททรัพยากรมากในการเรียนการสอนในการศึกษาอย่างเป็นทางการ แต่ก็มักจะมีข้อจำกัด ไม่ประสบความสำเร็จ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มอาเซียนที่ภาษาอังกฤษมีความสำคัญ และในระดับอุดมศึกษามีความสำคัญ ที่นักศึกษาตระหนักรู้ และเรียนควบคู่ไปกับภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่

แนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้เป็นไปตามหลักการวิถีนัย การเรียนภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ (communicative approach) โดยให้ความสำคัญแก่ทักษะส่งสาร และทักษะรับสาร ตลอดจนทักษะสัมพันธ์ และเน้นการฝึกภาษาให้ใช้ได้จริงดังจะเห็นได้ว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาได้ระบุ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยว่ามุ่งให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ในชีวิตประจำวันเพื่อการทำงานและอาชีพในอนาคตและเพื่อการศึกษาต่อ

ดังนั้น การสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นส่วนประกอบด้านเสียง ศัพท์ และไวยากรณ์ของภาษาเพื่อให้นักเรียนเกิด “ภูมิรู้” ทางเนื้อหาเพราะเชื่อว่าจะทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาได้ภายหลังจากนั้นได้ถูกโต้แย้ง โดยผู้ที่เชื่อตามแนวคิดของการสอนภาษาให้นักเรียนสื่อความหมายได้ ซึ่งเน้นว่าการเรียนรู้ภาษาควรเน้นการใช้ภาษาให้นักเรียนได้ฝึกทักษะสื่อสารทางภาษาทั้งการรับสารและส่งสาร ดังนั้นนักวิจัยทางภาษาได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคุณลักษณะของทักษะทางภาษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งถึงการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (English proficiency) คือคุณลักษณะของบุคคล ในการใช้ภาษาอังกฤษ คุณลักษณะนี้พัฒนาขึ้นมาจากผลสัมฤทธิ์ทางภาษา (language achievement) ที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนและหลักสูตรภาษาอังกฤษ และ ความถนัดทางภาษา (language aptitude) อันเป็นคุณลักษณะเฉพาะบุคคลที่มีมาแต่กำเนิดและเกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม แสดงเป็นผังความสัมพันธ์ของคุณลักษณะทั้งสามทางภาษาได้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 ผังความสัมพันธ์ของคุณลักษณะทั้งสามทางภาษา

ที่มา: อัจฉรา วงศ์โสธร (2555, น.26)

จากภาพ ผังความสัมพันธ์ของคุณลักษณะทั้งสามทางภาษา แสดงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน และองค์ประกอบด้านเนื้อหาภาษาได้แก่ระบบเสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ภาษา

3. การสื่อสารทางภาษาแบบทักษะสัมพันธ์

ทักษะทางภาษาสัมพันธ์กันในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่นการพูดสัมพันธ์กับการฟัง การอ่านสัมพันธ์กับการเขียน การพูดสัมพันธ์กับการอ่าน การฟังสัมพันธ์กับการเขียนและความรู้ในการใช้เสียง ศัพท์และไวยากรณ์ภาษาเช่นการเขียนตามคำบอก (Dictation) เป็นต้น

ทักษะทางภาษาประกอบด้วยทักษะมาลา ทางภาษา (language modality) ได้แก่ทักษะมาลาด้านตัวหนังสือ คือการอ่าน และการเขียน และทักษะมาลาด้านเสียง คือการฟัง และการพูด

การเรียนการสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมชาติที่แท้จริงของการใช้ภาษา ควรมีการจัดการเรียนการสอนและการใช้ภาษาในทักษะมาลาทั้งสองซึ่งสัมพันธ์กันอย่างเป็นพลวัต (Dynamic)

4. การวัดและประเมินความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษทางเขาว์ปัญญาในการแสดงออกด้านความรู้สมรรถนะทางภาษา (Maximal ability)

อัจฉรา วงศ์โสธร (2555, น.23-25) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลที่สมบูรณ์ควรประกอบด้วย การวัดความสามารถสูงสุดและการวัดการกระทำปกติ

แบบวัดความสามารถสูงสุดประกอบด้วย

(1) แบบเลือกตอบ

(2) แบบผู้เข้าสอบให้คำตอบ

ตัวอย่าง ข้อทดสอบการเขียน

You and your friends are giving a New Year party for 20 people. Plan the food and drink for the party, keeping in mind any special dietary needs of the guests.

ข้อทดสอบการอ่าน-การเขียน

Read the text (letter to the editor) about the current exchange rate and answer the following questions?

What kind of person do you think the writer is?

What are the criticisms that the writer launched against the government?

Who is the intended receiver of this letter?

5. การวัดและประเมินด้านการกระทำปกติที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ (Typical performance) ในบริบททางการศึกษา

อัจฉรา วงศ์โสธร (2555, น. 24-25) กล่าวว่า วิธีการวัดการกระทำปกติว่าเป็นการวัดพฤติกรรมหรือตัวแปรทางจิตวิทยาที่ผู้เข้ารับการทดสอบมีอยู่ โดยการทดสอบไม่ได้กำหนดให้ผู้สอบต้องแสดงความสามารถเต็มที่ของตน แต่ต่อโดยให้ความจริงเกี่ยวกับตนเองเช่นแบบวัดเจตคติ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ แบบวัดที่ใช้กันอยู่ประกอบด้วย

(1) แบบมาตราวัดประมาณค่า (Rating Scale) ตัวอย่าง เมื่อดูภาพยนตร์จากวีดิทัศน์แล้วนักศึกษาสามารถเขียนสรุปเรื่องได้

___ ทั้งเรื่อง ___ เกือบทั้งเรื่อง ___ เป็นบางส่วน ___ น้อยมาก ___ ไม่ได้เลย

- (2) Likert Type ตัวอย่าง การนำเสนอปากเปล่าของกลุ่ม A ได้เนื้อหาใจความและน่าสนใจมาก
 _____ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)
 _____ เห็นด้วย (4)
 _____ ไม่แน่ใจ (3)
 _____ ไม่เห็นด้วย (2)
 _____ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)

(3) แบบ Semantic Differentials ตามความคิดเห็นของท่านวิชาภาษาอังกฤษ

น่าเบื่อ _____ / _____ / _____ / _____ / _____ น่าสนใจ
 1 2 3 4 5

(4) แบบจัดลำดับ (Ranking)

(5) แบบสำรวจความสนใจ (interest inventory)

(6) แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และ แบบสังเกต (Observation)

(7) แบบมาตรฐานค่าของThurstone

(8) แบบบันทึกพฤติกรรม (Anecdotal Record)

(9) แบบรายงานตน (Self-report)

ตัวอย่าง (Given out at the end of a lesson)

From this lesson, I learned _____.

(10) แบบสัมภาษณ์ (Interview)

6. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF: HED) เป็นกรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งประกอบด้วยระดับคุณวุฒิ ความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น การแบ่งสายวิชา มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของคุณวุฒิ ปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้ ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ การเปิดโอกาสในเทียบโอนผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่าสามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้

1. เป็นเครื่องมือในการนำแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการวัดการศึกษาตามที่กำหนดใน พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติฯ ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

2. มุ่งเน้นที่ Learning Outcomes ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพเพื่อประกันคุณภาพบัณฑิต

3. มุ่งประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเข้าไว้ด้วยกันและเชื่อมโยงให้เป็นเรื่องเดียวกัน

4. เป็นเครื่องมือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง/มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคมและสถาบันอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่คาดว่าจะพึงมี

5. มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันใด ๆ ของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้ ในสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตรตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายโดยมั่นใจถึงคุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจเป็นที่พึงพอใจของนายจ้าง

6. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

นอกจากจะให้ไปทำตามหลักการสำคัญของ TQF ตามที่เสนอข้างต้นแล้ว มีวัตถุประสงค์อื่นที่สำคัญอีก ดังนี้

1. คุณธรรม จริยธรรม (Morality and Ethics) ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีวินัย ความเป็นมิตรต่อตนเองและสังคม สามารถทำงานเป็นทีมและแก้ไขความขัดแย้งได้ เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น

2. ความรู้ (Knowledge development)

1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาที่ศึกษา

2) สามารถวิเคราะห์ปัญหา เข้าใจและอธิบายความต้องการทางคอมพิวเตอร์ รวมทั้งประยุกต์ความรู้ ทักษะ และการใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหา

3) สามารถวิเคราะห์ ออกแบบ ติดตั้ง ปรับปรุงระบบคอมพิวเตอร์ให้ตรงตามข้อกำหนด

4) สามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและวิวัฒนาการคอมพิวเตอร์

5) รู้ เข้าใจและสนใจพัฒนาความรู้ ความชำนาญทางคอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง

6) มีความรู้ในแนวกว้างของสาขาวิชาที่ศึกษาเพื่อให้เล็งเห็นการเปลี่ยนแปลง และเข้าใจผลกระทบของเทคโนโลยีใหม่ๆ

7) มีประสบการณ์ในการพัฒนาและ/หรือการประยุกต์ซอฟต์แวร์ที่ใช้งานได้จริง

8) สามารถบูรณาการความรู้ในที่ศึกษากับความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. ทักษะทางปัญญา (Intellectual development)

1) คิดอย่างมีวิจารณญาณและอย่างเป็นระบบ

2) สามารถสืบค้น ตีความ และประเมินสารสนเทศ เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์

3) สามารถรวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ และสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการ

4) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะกับการแก้ไขปัญหาทางคอมพิวเตอร์ได้อย่างเหมาะสม

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal relationship and responsibility)

- 1) สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายและสามารถสนทนาทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่การแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ในกลุ่มทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงาน
- 3) สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาชี้นำสังคมในประเด็นที่เหมาะสม
- 4) มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบงานในกลุ่ม
- 5) สามารถเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่ม
- 6) มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Mathematical analytical thinking, communication skills, and information technology skills)

- 1) มีทักษะในการใช้เครื่องมือที่จำเป็นที่มีอยู่ในปัจจุบันต่อการทำงานที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
- 2) สามารถแนะนำประเด็นการแก้ไขปัญหาโดยใช้สารสนเทศทางคณิตศาสตร์หรือการแสดงสถิติประยุกต์ต่อปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างสร้างสรรค์
- 3) สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งปากเปล่าและการเขียน เลือกใช้รูปแบบของสื่อการนำเสนออย่างเหมาะสม
- 4) สามารถใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารอย่างเหมาะสม

(กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ, ออนไลน์: กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ, ออนไลน์)

7. งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะทางภาษาอังกฤษ

7.1 การสำรวจความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทย (An Investigation of English Proficiency of Thai Graduates)

การณูญา ปราบพาลและประกายแก้ว โธษานนทอมตะ (2536) ศึกษาระดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง การเขียน และการอ่าน ของบัณฑิตไทยที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ภายในประเทศ และเปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยกับนักศึกษาต่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยบัณฑิตไทยจากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ในประเทศที่ต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 9,154 คน นอกจากนี้ยังมีข้อมูลของ

บัณฑิตจากต่างประเทศจำนวน 184,971 คน และข้อมูลของบัณฑิตไทยที่ต้องการศึกษาต่อต่างประเทศ จำนวน 183,822 คน จาก TOEFL Test and Score Data Summary Bulletins

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยคะแนน CU-TEP (Chulalongkorn University Test of English Proficiency) ซึ่งเทียบคะแนน TOEFL (Test of English as a Foreign Language) และค่าเฉลี่ยคะแนน TOEFL ที่ปรากฏในรายงาน TOEFL Test and Score Data Summary Bulletins ปรากฏว่ามาตรฐานภาษาอังกฤษของบัณฑิตที่จบในประเทศไทยต่ำกว่าเกณฑ์สากลที่จะศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่ใช้คะแนน TOEFL ตั้งแต่ 550 ขึ้นไป ค่าเฉลี่ยคะแนน CU-TEP ซึ่งเทียบกับคะแนน TOEFL ของบัณฑิตกลุ่มวิทยาศาสตร์เท่ากับ 450 คะแนน กลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เท่ากับ 444 คะแนน และกลุ่มที่ต้องการศึกษาหลักสูตรนานาชาติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่ากับ 489 คะแนน บัณฑิตจากประเทศสิงคโปร์และประเทศฟิลิปปินส์มีค่าเฉลี่ยคะแนน TOEFL เกิน 550 คะแนน บัณฑิตจากประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย พม่า เวียดนามและกัมพูชามีค่าเฉลี่ยคะแนน TOEFL เกิน 500 คะแนน และบัณฑิตจากประเทศไทยที่ต้องการศึกษาต่อต่างประเทศและบัณฑิตจากสาธารณรัฐประชาชนลาวมีค่าเฉลี่ยคะแนน TOEFL ต่ำกว่า 500 คะแนน

ผลการวิจัยแสดงว่าบัณฑิตไทยโดยเฉลี่ยทั้งที่ต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในประเทศและต่างประเทศจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษอย่างเร่งด่วนเพื่อให้มีความสามารถทันกับบัณฑิตจากประเทศเพื่อนบ้าน และทันกับการเป็นประชาคมโลกที่สามารถแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลกับบัณฑิตจากประเทศอื่นได้แนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้เป็นไปตามหลักการวิถีนัย การเรียนภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ (communicative approach) โดยให้ความสำคัญแก่ทักษะสื่อสาร และทักษะรับสาร ตลอดจนทักษะสัมพันธ์ และเน้นการฝึกภาษาให้ใช้ได้จริงดังจะเห็นได้ว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาได้ระบุวัตถุประสงค์ของการศึกษาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยว่ามุ่งให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ในชีวิตประจำวันเพื่อการทำงานและอาชีพในอนาคตและเพื่อการศึกษาต่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์วิธีการตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมที่สุดและมีประสิทธิภาพที่สุดในการปรับปรุงงานเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาและ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบวิธีการตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษทั้งระยะสั้นและระยะยาวของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา กลุ่มพลวิจัยได้มาโดยที่อาจารย์ผู้สอนประจำกลุ่มอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 จากมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐบาลและเอกชน จำนวน 8 กลุ่ม รวม 177 คน แบ่งเป็นกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีที่นักศึกษาใช้ในการปรับปรุงงานเขียนภาษาอังกฤษภายหลังจากที่ได้รับงานเขียนที่ครูได้ตรวจแก้แล้ว และถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิธีแก้งานแต่ละวิธีซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบไลเกิร์ตและแบบปลายเปิด หัวข้อที่ให้นักศึกษาเขียนก่อนและหลังการตรวจงานแต่ละวิธีเพื่อศึกษาพัฒนาการระยะสั้นและระยะยาว และเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนของ TOEFL (TWE) และ Cooper การวิเคราะห์แบบสอบถามใช้วิธีการคำนวณหาค่าความถี่และค่าร้อยละ การวิเคราะห์งานเขียนใช้วิธีการคำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย และทดสอบค่า t (t-test) ส่วนการวิเคราะห์การสัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรมใช้การวิเคราะห์หาแนวโน้มและเขียนสรุป ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้ 1. การวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่าในด้านกลวิธีปรับปรุงงานเขียนเมื่อผ่านการตรวจแก้ โดยวิธีต่าง ๆ ผู้เรียนส่วนใหญ่ชอบวิธีการตรวจแก้วิธีที่ 1 คือผู้สอนขีดฆ่าและเขียนแก้ไขให้ใหม่ และมีความคิดเห็นว่าการตรวจแก้งานเขียนที่ดีที่สุดเป็นวิธีที่ 4 คือผู้สอนอธิบายที่ผิดเป็นรายบุคคล 2. การวิเคราะห์การสัมภาษณ์และการสังเกตพฤติกรรมในการเขียนพบว่า การตรวจแก้งานวิธีที่ 1 และวิธีที่ 4 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปรับปรุงงานเขียนได้ดียิ่งขึ้น ส่วนวิธีการตรวจแก้งานวิธีที่ 2 คือผู้สอนขีดเส้นใต้ที่ผิดและนำสิ่งที่ผู้เรียนทำผิดร่วมกันมาอธิบายในชั้นเรียนและวิธีการตรวจแก้งานวิธีที่ 2 คือผู้สอนใช้สัญลักษณ์กำกับที่ผิดและใช้คำอธิบายสัญลักษณ์และตัวอย่างวิธีแก้ไขนั้น พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถเชื่อมโยงคำอธิบายของครู และไม่เข้าใจสัญลักษณ์ที่ใช้ในการตรวจแก้งานเขียนได้อย่างชัดเจนเพียงพอ 3. การประเมินผลงานเขียนโดยใช้เกณฑ์ตรวจมาตรฐาน พบว่าวิธีการตรวจแก้งานวิธีที่ 1 และวิธีที่ 4 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงงานเขียนทั้งระยะสั้นและระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ส่วนวิธีการตรวจแก้วิธีที่ 4 ช่วยให้ผู้เรียนทุกกลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนทั้งระยะสั้นและระยะยาวในทุกด้าน 4. นักศึกษากลุ่มอ่อนโดยเฉลี่ยมีพัฒนาการสูงกว่ากลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางอีกทั้งมีการกระจายของคะแนนแตกต่างกันมากที่สุด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2536) ระดับทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย รายงานวิจัยของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในงานวิจัยเรื่องนี้มีนักศึกษาวิเคราะห์ทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ศึกษาระดับทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยทั้งที่เป็นทักษะเดี่ยวและทักษะสัมพันธ์ และความรู้ด้านส่วนประกอบของภาษา
2. เปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษและความรู้ด้านส่วนประกอบของภาษาของนักศึกษาไทยในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ และของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3
3. ศึกษาความสัมพันธ์ภายในของทักษะทางภาษาและระหว่างทักษะกับความรู้ด้านเสียง ศัพท์ และโครงสร้างของนักศึกษาไทยในการศึกษา 3 ระดับ
4. พัฒนาหลักสูตรตัวอย่างภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับความสามารถ และสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาไทย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือซึ่งเป็นแบบทดสอบอิงวัตถุประสงค์แบบอุดมมาตรฐาน ตารางกำหนดลักษณะของข้อทดสอบอิงวัตถุประสงค์แบบอุดม และใช้เครื่องมือวิจัยเกี่ยวกับส่วนประกอบของภาษาที่พัฒนาขึ้นเป็นมาตรฐาน โดยใช้เนื้อหาตามหลักสูตรและจากหนังสือบทเรียนที่ใช้ โดยอาศัยเกณฑ์ความถี่และความสำคัญเพื่อเลือกมาพัฒนาขึ้นเป็นแบบทดสอบ

กลุ่มตัวอย่างประชากรระดับมัธยมศึกษาได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอนอย่างมีชั้นภูมิ เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 679 คน มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 525 คน กลุ่มตัวอย่างในระดับอุดมศึกษาได้มาโดยการสุ่มอย่างมีชั้นภูมิเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรของสถาบันภาษา แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา และกลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษระดับสูง เป็นจำนวน 493 คน ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นจำนวนที่มีความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์เพื่อศึกษาด้านทักษะทางภาษานี้ นำเฉพาะข้อทดสอบที่เป็นมาตรฐานมีคุณลักษณะสอดคล้องกับคลัง ICC ตามวิธีการวิเคราะห์โดยใช้ Rasch Model คะแนนต่าง ๆ ในการวิเคราะห์คัดมาจากคะแนนที่ได้จากข้อทดสอบมาตรฐานเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความตรง การวิเคราะห์เพื่อศึกษาระดับทักษะทางภาษาและความสามารถในส่วนประกอบของภาษาได้ใช้ค่ามัธยฐานเลขคณิต (X) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) และค่าความเบ้ (Skewness) และใช้ค่าสถิติ t-test เปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนในโรงเรียนขนาดต่างกัน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งมาจากโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดปานกลาง อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มที่มาจากโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ สำหรับกลุ่มนิสิตจุฬาลงกรณ์- มหาวิทยาลัยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA เปรียบเทียบนิสิตปีที่ 1, 2 และ 3 และทดสอบนัยสำคัญ โดยวิธี Tukey B

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะมาลาทางเสียงกับทักษะมาลาทางตัวอักษร และระหว่างทักษะกับส่วนประกอบของภาษาใช้การวิเคราะห์ ค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson Product Moment

การวิเคราะห์ค่าสถิติใช้โปรแกรม SPSSX ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนการวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อทดสอบใช้โปรแกรม classical model ของสถาบันภาษา และวิเคราะห์แบบ Rasch Model โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ BICAL Sub-program UCON ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัยและอภิปราย

การวิจัยเกี่ยวกับระดับทักษะทางภาษา พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะมาลาทางเสียงและทักษะมาลาทางตัวอักษรอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อนยังต้องปรับปรุงแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางการอ่านและการเขียนอยู่ในระดับอ่อนมากต้องปรับปรุง

2. กลุ่มตัวอย่างประชากรในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะมาลาทางเสียงในระดับปานกลางยังต้องปรับปรุงแก้ไข ในด้านทักษะมาลาทางตัวอักษรอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนอ่อนมากต้องปรับปรุง

3. กลุ่มตัวอย่างประชากรในระดับอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีทักษะมาลาทางเสียงและทักษะมาลาทางตัวอักษรอยู่ในระดับปานกลางยังต้องปรับปรุงโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะสัมพันธ์ด้านการอ่าน-เขียน และทักษะการเขียน ยังอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อนยังต้องปรับปรุง

สรุปได้ว่าระดับความสามารถใช้ทักษะทางภาษาของนักศึกษาในทั้ง 3 ระดับอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน-ปานกลาง โดยระดับอุดมศึกษามีแนวโน้มว่าทักษะทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย คือ มี X ระดับความสามารถ = 3 ในขณะที่มัธยมศึกษาปีที่ 3 ค่า X ระดับความสามารถอยู่ระหว่าง 2-3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ค่า X ระดับความสามารถอยู่ระหว่าง 2-3 เช่นกัน

4. ด้านส่วนประกอบของภาษาพบว่า นักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 มีความสามารถในระดับค่อนข้างอ่อนยังต้องปรับปรุง ส่วนในระดับอุดมศึกษามีความสามารถใช้ส่วนประกอบของภาษาในระดับปานกลางซึ่งสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา

5. ในด้านการกระจายของคะแนนพบว่า ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการกระจายของคะแนนสูงที่สุด คือมีถึง 6 ระดับ ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มี 5 ระดับ ส่วนในระดับอุดมศึกษามี 4 ระดับ

6. ด้านการกระจายของคะแนนดูจากค่าความเบ้ (Skewness) พบว่า คะแนนทักษะทางภาษาและส่วนประกอบภาษาของนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ส่วนใหญ่จะอยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย เพราะมีค่าความเบ้เป็นบวก ในขณะที่คะแนนของระดับอุดมศึกษามีค่าความเบ้ติดลบ แสดงว่าส่วนใหญ่คะแนนจะกระจายสูงกว่าค่าเฉลี่ย

7. ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความรู้ด้านเนื้อหาภาษาอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน ทักษะมาลาทางเสียงและตัวอักษรอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนทักษะมาลาทางตัวอักษรอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน นอกจากนี้นักเรียนยังไม่มีความสามารถดีในการเขียน (ระดับค่อนข้างอ่อน) อีกทั้งความสามารถในการอ่านก็อยู่ในระดับเกือบปานกลาง จึงยังไม่สามารถแสดงความรู้ทางภาษาโดยการเขียนได้ดีพอ เพราะทักษะเขียนเป็นทักษะสื่อความหมาย (productive skills)

ซึ่งยากกว่าทักษะรับสาร (receptive skills) ทำให้คะแนนที่ได้มีระดับต่ำกว่าทักษะฟังหรืออ่านแต่อย่างเดียว

8. เมื่อพิจารณาแต่ละทักษะแล้ว พบว่า ความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อนต้องปรับปรุงแก้ไข การอ่าน-เขียนอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างอ่อน เช่นเดียวกับการอ่าน การที่กลุ่มตัวอย่างประชากรมีความสามารถในการเขียนซึ่งเป็นทักษะในการส่งสารในระดับค่อนข้างอ่อน อาจจะเป็นเพราะว่าได้ฝึกทักษะนี้น้อยหรือยังไม่เพียงพออีกทั้งการเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาฝึกหัด และผู้เรียนต้องมีพื้นฐานทางด้านภาษา ความพร้อมและพัฒนาการทางสมองดี มีความรู้รอบตัวดี จึงจะสามารถเขียนได้ดี ควรที่โรงเรียนจะให้ความสำคัญต่อทักษะนี้มากขึ้น เพราะแม้แต่นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านในระดับปานกลางก็มีความสามารถเขียนในระดับค่อนข้างอ่อนยังต้องแก้ไขปรับปรุง

9. นักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความสามารถด้านเนื้อหาภาษาและทักษะมาลาทางเสียงในระดับปานกลาง (ยกเว้นการฟัง-อ่าน-เขียน ซึ่งอยู่ในระดับเกือบปานกลาง) ในขณะที่ทักษะมาลาทางตัวอักษรอยู่ในระดับเกือบปานกลาง มีทักษะในการอ่านซึ่งเป็นจุดมุ่งของหลักสูตรอยู่ระดับสูงกว่าทักษะเขียน และสูงกว่าทักษะสัมพันธ์ด้านการอ่าน-เขียน

การที่ทักษะสัมพันธ์มีรูปแบบแนวโน้มความสัมพันธ์กับส่วนประกอบของภาษาสูงกว่าที่ทักษะเดี่ยวมีกับส่วนประกอบของภาษาอาจจะชี้ให้เห็นได้ว่าการวัดระดับทักษะทางภาษา ถ้าใช้วิธีการวัดแบบทักษะสัมพันธ์จะมีความสามารถในการวัดหรือทำนายความรู้ด้านส่วนประกอบภาษาของผู้เรียนดีกว่า และการวัดแบบทักษะสัมพันธ์อาจเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพและสมจริงตามสถานการณ์ของการใช้ภาษา (Morrow, 1977 : 23-27) อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนแบบทักษะสัมพันธ์โดยจัดให้มีการฝึกฟัง-เขียน ฟัง-อ่าน-เขียน และอ่าน-เขียน ประสานกันระหว่างทักษะรับสารและส่งสารก็เป็นสิ่งที่ควรเสริมสร้างทั้งในด้านการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

ผลการวิจัยซึ่งพบว่า ส่วนประกอบด้านภาษา ทักษะมาลาทางเสียง และทักษะมาลาทางตัวอักษรของนักศึกษาทั้ง 3 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กัน แต่มีรูปแบบของความสัมพันธ์แตกต่างกันไปนั้นสอดคล้องกับทฤษฎีของ Bachman และ Palmer (1983) ซึ่งระบุว่าคุณลักษณะหรือปัจจัยทางภาษามีส่วนที่เป็นปัจจัยรวม (global factor) ในบางส่วนและมีส่วนที่เป็นปัจจัยเดี่ยว (specific factor) แยกออกจากกัน ไม่ได้เป็นปัจจัยรวมอย่างเดียว ซึ่งทฤษฎีนี้ Carroll (1987) นักจิตมิติชาวอเมริกันสนับสนุนโดยเห็นว่าคุณลักษณะของภาษาประกอบด้วยปัจจัยหลายด้านที่มีส่วนร่วมกัน และส่วนที่แยกออกจากกัน ซึ่งส่วนที่แยกออกจากกันนี้ Bachman และ Palmer เชื่อว่าเป็นการอ่านและการพูด ซึ่งอยู่ต่างทักษะมาลา

การพัฒนาเครื่องมือทดสอบโดยใช้วัตถุประสงค์แบบอุดมของแต่ละระดับการศึกษาเป็นกรอบอ้างอิงของการสร้างตารางกำหนดลักษณะของข้อสอบ ช่วยให้ได้เครื่องมือวัดที่มีความคู่ขนานเชิงเนื้อหาและวิธีการได้หลายฉบับ และช่วยเสริมสร้างค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ เพราะวัตถุประสงค์แบบอุดมมีความเฉพาะเจาะจงให้รายละเอียดสำหรับการสร้างข้อทดสอบเป็นรายข้อ ระบุหน้าที่ภาษา ทิศทาง การสื่อสาร ทักษะมาลา ประเภทของเนื้อหา สถานภาพและบทบาทของผู้ใช้ภาษา ตลอดจนลีลาภาษา หัวข้อและสถานการณ์ของการสื่อสาร

เครื่องมือทดสอบทักษะการพูดซึ่งใช้การวัดแบบอ้อมโดยให้ผู้เรียนอ่านบทสนทนาแล้วเลือกข้อความโต้ตอบที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์นั้น เป็นการวัดที่ใช้ทักษะมาลาทางตัวอักษรทดแทนทักษะมาลาทางเสียง ซึ่งควรใช้ในกรณีที่จำเป็นไม่สามารถทดสอบการพูดได้โดยตรง เพราะปัญหาทางการบริหารการสอบแบบทดสอบมาตรฐาน TOEFL ซึ่งวัดความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษานานาชาติที่ประสงค์จะเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกา แคนาดา และบางสถาบันของออสเตรเลียก็ใช้วิธีการวัดแบบนี้ แบบทดสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยก็ได้ใช้วิธีการทดสอบทักษะการพูดแบบอ้อมนี้มาเป็นเวลาหลายปีอย่างต่อเนื่อง

การวัดทักษะพูดโดยใช้ผู้เรียนประเมินความสามารถของตนเองว่าสามารถพูดได้ตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ และสามารถใช้ทักษะทางภาษาในระดับใดได้นั้น ได้มีการใช้อย่างแพร่หลายและพบว่ามีความเชื่อถือได้ และความตรง เมื่อศึกษาหาค่าสหสัมพันธ์กับระดับความสามารถในการพูดซึ่งวัดแบบตรง โดยให้ผู้เรียนได้พูดจริง ๆ ทั้งนี้ถ้าผู้เรียนได้ทราบล่วงหน้าว่าผลการประเมินตนเองไม่มีผลกระทบต่อคะแนนที่ตนจะได้จากการสอบ ผู้เรียนจะประเมินตนเองตามความคิดเห็นที่แท้จริงว่าตนสามารถใช้ทักษะทางภาษาได้เช่นใด (Oskarsson, M. 1978)

เนื่องจากนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการฟัง-เขียน และฟัง-อ่าน-เขียน การอ่านและการเขียนอยู่ในระดับอ่อนมากต้องแก้ไขปรับปรุง ควรจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมในด้านข้างต้น โดยฝึกแบบทักษะเดี่ยวและทักษะสัมพันธ์ในขณะที่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะฟัง-อ่าน-เขียน และเขียนอยู่ในระดับอ่อนมากต้องปรับปรุงแก้ไข จึงควรจัดการเรียนการสอนด้านนั้นมากขึ้น ส่วนในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากทักษะการเขียนยังอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างอ่อน จึงควรให้นักศึกษาได้ฝึกเขียนมากขึ้น

การพัฒนาหลักสูตรภาษาควรคำนึงถึงระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ให้สามารถสนองตอบความต้องการทางภาษา ช่วยแก้ปัญหาและปรับปรุงความสามารถทางภาษาและใช้วิธีทดลอง วัดและประเมินผลแบบให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ให้ได้ประเมินตามสภาพจริง นอกเหนือจากวัดผลจากการทดสอบข้อเขียนเท่านั้น

Wongsothorn, A., Hiranburana, K., & Chinnawong, S. (2006) ได้วิจัยเกี่ยวกับสภาพการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทย พบว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาภาษาอังกฤษอย่างมากตั้งแต่พุทธศักราช 2545 โดยประเทศไทยมีการนำหลักสูตรใหม่มาใช้ แต่ละโรงเรียนและ แต่ละสถาบันได้รับอิสรภาพในการใช้หลักสูตรของตนที่ใช้แทนหลักกำหนดไว้สำหรับแต่ละหลักสูตร ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น อีกทั้งตอบสนองความต้องการของนานาชาติ ของชุมชน. ด้วยเทคโนโลยีไอทีที่พร้อมใช้งาน และการเข้าถึงของสื่อออนไลน์ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษต้องมีการปรับวิธีการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสภาพการใช้ภาษาในสังคม และครูจะต้องมีทักษะคอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางในการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาต้องมีระบบอินเทอร์เน็ตใช้ งานวิจัยสรุปว่าห้องเรียนภาษาอังกฤษที่มีการเรียนการสอนแบบเป็นทางการในอนาคตจะน้อยลง การเรียนรู้ด้วยความร่วมมือจะเพิ่มมากขึ้น ทักษะการพูดและการเขียนซึ่งเป็นทักษะสื่อสารทางภาษาจะได้รับความสำคัญมากขึ้นกว่าเดิม โดยการเข้าร่วมกับองค์กรข้ามชาติหรือหลายวัฒนธรรมในประเทศ ผู้เรียนต้องมีความภูมิใจ การใช้ภาษาอังกฤษได้ไม่บ่งถึงเป็นความหurutรา แต่เป็นสิ่งจำเป็นในสังคมไทย ELT จะต้องได้รับความสำคัญมากขึ้นในระบบการศึกษา

7.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ในรายงานของ Paula Winke, Susan Gass, Carol Myford (2012) มีผลการวิจัยที่พบว่าในการสื่อสารทางภาษากับต่างชาติ ผู้สนทนาอาจชอบสำเนียงต่างประเทศบางสำเนียงมากกว่าสำเนียงอื่น (Gass & Varonis, 1984; Major, Fitzmaurice, Bunta และ Balasubramanian, 2002; Tauroza & Luk, 1997) และผู้วัดประเมินผลสมรรถนะทางการใช้ภาษาพูดอาจเข้าใจสำเนียงอังกฤษแบบที่ต่างชาติใช้ได้ดีและให้คะแนนการพูดแก่ผู้รับการทดสอบที่ตนคุ้นเคยมากกว่าผู้รับการทดสอบที่พูดในสำเนียงที่ผู้ประเมินไม่คุ้นเคย และมีอคติ (Carey,

Mannell, & Dunn, 2011; Fayer & Krasinski, 1987; Wens, Wennerstrom, Richard & Wu, 2006) คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับสำเนียงต่างชาติดั้งเดิมเกี่ยวกับการให้คะแนนการพูดโดยตรวจสอบจากผู้ประเมิน 107 คนในบันทึกการสนทนาภาษาอังกฤษ 432 TOEFL iBTTM ของผู้สอบทั้งหมด 72 คน ที่พูดภาษาสเปนภาษาจีนหรือภาษาเกาหลี โดยใช้ผู้ประเมินที่เป็นกลุ่มภาษาเจ้าของภาษา (สเปน) จีนและเกาหลีจำนวนกลุ่มละ 24 คน คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์การให้ระดับคะแนน (rating) โดยใช้วิธีการวัด Rasch แบบหลายมิติ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าผู้ประเมินที่ใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองมีความเห็นใจผู้เข้ารับการทดสอบภาษาที่ใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาแม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับผู้ประเมินสัมภาษณ์ชาวจีน L2 กับผู้เข้าสัมภาษณ์ที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแรก คณะผู้วิจัยจึงสรุปว่า ในการฝึกอบรมผู้ประเมินการพูดควรคำนึงถึงภาษาแม่ของผู้ประเมินด้วย เพื่อเป็นหลักประกันด้านพื้นหลังทางภาษาศาสตร์ของผู้ประเมินที่อาจมีผลกระทบต่อผลที่ได้อื่นๆ และควรคำนึงถึงความลำเอียงที่เกิดขึ้น

Cole (2017) กล่าวว่าแนวโน้มใหม่ในการสอนภาษามีการพัฒนาขึ้นโดยใช้เทคนิคใหม่ ๆ และการวิจัยมีบทบาทสำคัญในกระบวนการนี้ และสถานศึกษาในสหรัฐอเมริกาทุกวันนี้ยังขาดแคลนด้านวิชาแกน (common core) โรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาจนผู้ปกครองตามไม่ทัน นักการศึกษาพยายามหาวิธีที่ดีที่สุดในการเอาชนะอุปสรรคที่ผู้คนบางส่วนประสบเมื่อพยายามเรียนรู้ภาษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาส่วนใหญ่และผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงคุณค่าที่ยิ่งใหญ่ของแรงงานและประชากรที่สามารถพูดภาษาต่างประเทศที่เป็นภาษาที่สองได้ การศึกษาภาษาดังกล่าวก็มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยที่มีการวิจัยอันเป็นหนึ่งในแนวคิดสำคัญในการฝึกอบรมภาษาในยุคปัจจุบัน การนำการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอนเป็นแนวคิดที่ทำให้การจัดการมีประสิทธิภาพ ประเด็นสำคัญของการวิจัยคือการเรียนรู้สิ่งที่เกิดขึ้นจริงในห้องเรียนและเปรียบเทียบเทคนิควิธีหรือกลวิธีที่ใช้กับผลลัพธ์ที่มีต่อผู้เรียน นักวิจัยพึงสังเกตหรือบันทึกกิจกรรมในห้องเรียนแล้วติดตามความคืบหน้าของนักเรียนรวมถึงจำนวนผู้ที่พูดภาษาที่สองได้นอกชั้นเรียน การทำงานอย่างเป็นระบบที่มีการศึกษาทดลอง ติดตาม สังเกตอย่างเป็นจริงเป็นจังแบบนี้สำคัญต่อความรู้ความเข้าใจและการยอมรับของครูว่าวิธีการที่ใช้ในเรียนของครู หรือวิธีการทำงานของครู มีประสิทธิภาพมากหรือน้อยประการใด และสามารถเทียบกับครูคนอื่น ๆ ได้ การวิจัยในชั้นเรียนจะเกี่ยวข้องกับการสังเกตการณ์โดยตรงหรือการบันทึกกิจกรรมในชั้นเรียน ตลอดจนการสัมภาษณ์นักเรียนในแต่ละชั้นตอนรวมถึงข้อมูลจากครูด้วย

ตัวชี้วัดของการวิจัยควรมีประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งอาจเกี่ยวกับอิทธิพลของครู รูปแบบการพูดและการใช้ภาษาในการสอนของครูอาจมีอิทธิพลอย่างมากต่อพัฒนาการทางการพูดของผู้เรียน

รูปแบบการมีส่วนร่วม ในห้องเรียนแบบ immersive จะมีผลต่อการกระตุ้นให้นักเรียนปฏิบัติ ที่ทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะใช้ภาษา การศึกษาวิจัยรูปแบบเหล่านี้และผลที่มีต่อความคล่องแคล่วของผู้เรียนสำคัญต่อความเข้าใจด้านการศึกษาภาษาในปัจจุบันและในอนาคต (Stacey Cole, 2014, ออนไลน์)

Kathryn Lindholm-Leary (2017) รายงานใน Current Research on Dual Language Programs Lindholm-Leary พบหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของโปรแกรมทวิภาษา (Bilingual) สำหรับนักเรียนที่

มีภูมิหลังแตกต่างกัน การวิจัยแสดงให้เห็นว่าการใช้สองภาษาจะให้ประโยชน์ทางด้านความรู้ความเข้าใจและการเรียนรู้แก่นักเรียน ความสอดคล้องของการวิจัยในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันโดยใช้แบบจำลองสองภาษาที่แตกต่างกันและประชากรนักเรียนที่แตกต่างกันให้ผลที่น่าเชื่อถือว่าผู้ที่ได้ประโยชน์จากโปรแกรมทวิภาษาคือผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ใครจะได้รับประโยชน์จริงๆ? ประชากรพิเศษ% กลุ่มชาติพันธุ์สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาพิเศษ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ชนกลุ่มเผ่าพันธุ์

โปรแกรมทวิภาษาที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วยครูที่มีความเป็นผู้นำที่มีความรู้และหลักสูตรพื้นฐานที่อิงกับพื้นฐานของทฤษฎีการพัฒนาทวิภาษา และการพัฒนาความรู้ความสามารถการวางแผนและการพูดคุยเกี่ยวกับแผนกลยุทธ์การเรียนการสอนที่ส่งเสริมภาษาและเนื้อหาที่เข้าใจได้และความสัมพันธ์ที่เป็นธรรมและการสนับสนุนจากครอบครัวและผู้เรียนจะนำไปสู่การสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้ดี ในขณะที่โปรแกรมที่ไม่ได้เตรียมการอย่างดีจะนำไปสู่ความล้มเหลว

Sher Muhammed Khan (2017) รายงานการวิจัยเชิงสำรวจปัญหาที่พบในขณะที่สอนทักษะการฟัง มีครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กล่าวว่าไม่มีเนื้อหาเพียงพอและการออกแบบงาน แบบฝึกหัดยังไม่เหมาะสมสำหรับ / การเสริมทักษะการฟังและการพูด ข้อเสนอแนะของครูที่เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและทักษะในการพูด ประกอบด้วยกิจกรรมการสื่อสารที่จัดเตรียมไว้อย่างดีเช่น บทละคร การเติมข้อมูลที่ไม่มีสมบูรณ์ให้สมบูรณ์ การจัดกิจกรรมการฟังที่ตอบสนองความต้องการด้านการสื่อสารของผู้เรียนควรได้รับการเลือกจากแหล่งต่างๆที่มีอยู่บนอินเทอร์เน็ต การฝึกฝนการใช้ภาษาที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มความเข้าใจและความ / ควรออกแบบงาน .คล่องในการสื่อสาร กิจกรรมและงานเหล่านี้ไม่ควร จำกัด เฉพาะผู้เรียนแต่ละราย แต่ให้ทำงานเป็นทีม วิธีการเรียนรู้เป็นศูนย์กลางช่วยให้นักเรียนพัฒนา ความได้ ช่วยให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะการ "สามารถปฏิบัติหรือใช้ภาษา" ฟังและการพูด ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมให้พูดภาษาอังกฤษทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนและสนทนากับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและครูได้อย่างมีความสุข จากการสังเกตผู้เรียนในการทดสอบก่อนสอบเข้าและการตีความจากแบบสอบถามผู้เรียนและครูได้มีการออกแบบและใช้การฟังแต่ไปนี้เพื่อพัฒนาทักษะทางการฟังของผู้เรียน EFL กลวิธีที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการฟังให้ผู้เรียนได้ข้อมูลทางภาษาพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ภาษาและช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในการพูดได้อย่างมั่นใจโดยการใช้กลยุทธ์ในการฟังแบบ inductive และ deductive คือจากรายละเอียดสู่ประเด็นสำคัญ และจากประเด็นสำคัญลงสู่รายละเอียด เพื่อช่วยความเข้าใจและจดจำการรับฟัง กิจกรรมก่อนการฟังความคิดของเราได้ และจิตใจการสนทนาสั้น ๆ เกี่ยวกับวิธีการที่ร่างกายสามารถเปลี่ยน : สามารถเปลี่ยนแปลงร่างกายของเราได้อย่างไร มีการติดสามสังเกตผู้เรียนอย่างใกล้ชิดมีการบันทึกการสนทนา มี โ (1) :กิจกรรมหลังการฟังโดยที่ผู้เรียนกลุ่มละ คน ใช้บันทึกย่อการอภิปรายหัวข้อที่เลือกอย่างละเอียด ในเวลา 5-4 ให้ได้พัฒนาความเข้าใจที่สมบูรณ์ ผู้เรียนควรได้รับการสนับสนุนให้ใช้ภาษาเป้าหมายคือนาที่เพื่อ 15-10 ประมาณ ข้อ ทุกทีมจะ 4-3 ภาษาอังกฤษ ในระหว่างการสนทนา ทีมทุกคนตั้งคำถามที่ยากเสนอชื่อสมาชิกที่จะตอบคำถามที่ทีมอื่น ๆ ถาม ทุกคำถามมีคะแนน :งและสรุปเนื้อหาที่ใช้ฟ (2) ทีมที่ตอบคำถามทุกข้ออย่างถูกต้องจะชนะ -

เสียงที่บันทึกไว้ล่วงหน้า'อนาคตของหุ่นยนต์บิน', ฟังอย่างละเอียดโดยจดบันทึกทำความเข้าใจกับสิ่งที่จด ทำความเข้าใจคำใหม่ ๆ ก (วี)กิจกรรมหลังการฟังคนขึ้นไป ด้วยความช่วยเหลือของบันทึกย่อที่ 5-4 ผู้เรียนจัดกลุ่มสมาชิก : นาทิเพื่อให้พวกเขาพัฒนาความเข้าใจที่สมบูรณ์ 15-10 อย่างละเอียดด้วยตัวเองประมาณพวกเขาอภิปรายหัวข้อ ในระหว่างการ (ภาษาอังกฤษ) ผู้เรียนควรได้รับการสนับสนุนให้ใช้ภาษาเป้าหมายสนทนา สมาชิกในทีมแต่ละคน จะถูกขอให้นำเสนอบทสรุปของการพูดคุย ฟังและตอบคำถาม สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบด้วยชุดปฏิบัติ หลากหลาย เช่นกิจกรรมการฟังพื้นฐานการอภิปรายสั้น ๆ เกี่ยวกับตีกระทบ การประกอบวัสดุขึ้นเป็นสิ่งของ ฟัง : การบันทึกและตอบคำถามโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ในกิจกรรมหลังการฟังผู้เรียนนั่งเป็นคู่ ใช้บันทึกย่อที่พวกเขา : ใน (ภาษาอังกฤษ) เรียนควรได้รับการสนับสนุนให้ใช้ภาษาเป้าหมายนาทิตู้ 10-5 เขามาอภิปรายอย่างละเอียด ระหว่างการสนทนา ด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกันควรเลือกตัวเลือกที่เหมาะสมจากตัวเลือกที่กำหนดและฟังและ เติมในช่องว่าง มีกิจกรรมการฟังพื้นฐานฟังบทสนทนาโดยละเอียดและ ฟังบทสนทนายระหว่างอาจารย์กับนักเรียน : เติมส่วนที่ขาดหายไป

สรุป การศึกษาวิจัยที่ทำทั้งในประเทศและต่างประเทศให้ความสำคัญต่อสมรรถนะทางภาษาของผู้เรียน โดย การวิจัยเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะของสมรรถนะทางภาษา การ พยายามหาวิธีวิธี และกลวิธีหรือเทคนิค ทางการสอน การวิจัย การใช้เครื่องมือและสื่อที่อิเล็กทรอนิกส์จะทำให้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาที่ยอมรับกันว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่มีสถานภาพเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศที่สำคัญที่สุดในเอเชีย และในกลุ่มประเทศ ASEAN ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของการ สื่อสาร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

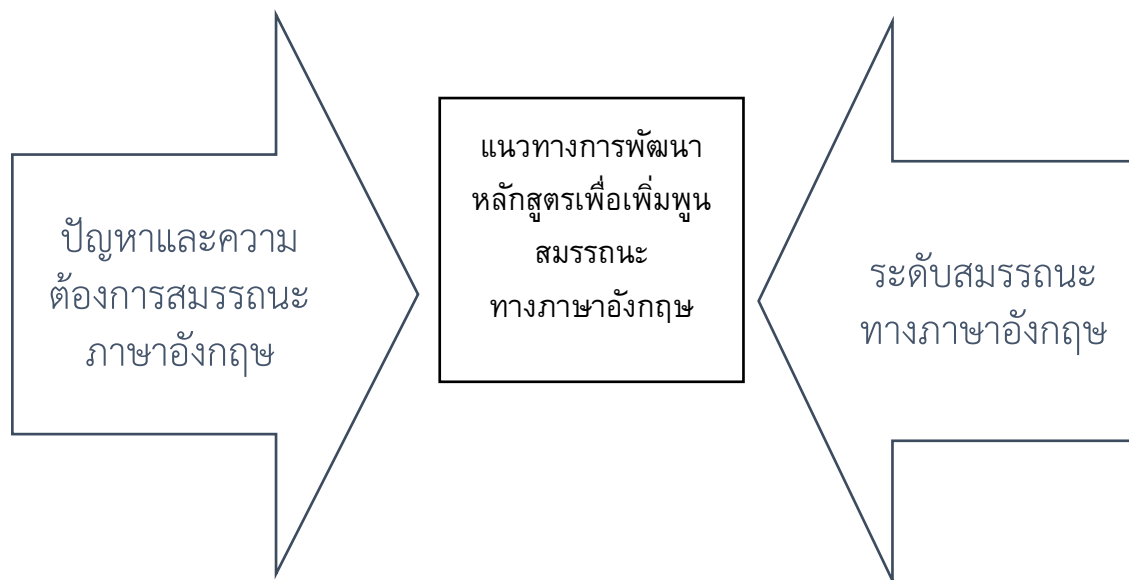
เนื่องจากระดับสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยยังไม่อยู่ในระดับที่พึงประสงค์ ดังผลการสอบ เพื่อเข้าบรรจุราชการของสำนักงานกพบว่าบัณฑิตระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาในภาพรวมไม่. ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ เป็นส่วนใหญ่ ถึงกว่าร้อยละ 80-90 ที่ไม่ผ่าน เป็นสภาพการที่น่าวิตกกถึง มาตรฐานการศึกษาและการเรียนรู้ว่ามีช่องโหว่อันตรายที่ฟังต้องปิด ปรับปรุง แก้ไขให้พ้นอันตรายนี้ และในการ เข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อสาร การพัฒนาประเทศในด้านบริการ โดยมีการศึกษา เป็นตัวขับเคลื่อน จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาสาเหตุ ของความไม่ถึงมาตรฐานทาง ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในปี การศึกษา 2516:

ตัวแปรที่สำรวจ: สมรรถนะทางภาษาอังกฤษจากผลการสอบข้อสอบอิงเกณฑ์ Mastery learning SPEEXX

ความต้องการด้านสมรรถนะทางภาษาอังกฤษและปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะทาง
 ภาษาอังกฤษ จากแบบสอบถาม Likert ที่คณะผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น
 ผลการวิจัยจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาให้ได้เพิ่มพูน
 สมรรถนะทางภาษาอังกฤษของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 ดังในกรอบแนวคิดต่อไปนี้

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดงานวิจัย

